

JÖJJÖN EL A KIRÁLYSÁGOD!

A CSODÁKVILÁGÁNAK
FELTÁRÁSA
HIT ÉS IMA ÁLTAL

DANIEL KOLENDA

Immanuel
Sószóró

A magyar fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Daniel Kolenda: **Your Kingdom come**
Unlocking the Miraculous through Faith and Prayer
ISBN 978-1-933446-29-5
Copyright © 2013, Daniel Kolenda
Published by: Christ for all Nations
P .O. Box 590585, Orlando, Florida 32859, U.S.A.

Hungarian edition © Immanuel Alapítvány 2015

Magyarországon kiadja:
az Immanuel Alapítvány Kiadója: az Immanuel Szószóró
9700 Szombathely, Pf.: 320
Tcl.: +36 1 267 1551
www.immanuel.hu
immanuel@immanuel.hu
Felelős kiadó: Géczy Károly
Fordító: Jávorné Barsi Boglárka
Műszaki szerkesztő: Horváth Gábor és Marton Róbert

A bibliaidézetek közléséhez Károlyi Gáspár fordításának revideált változatát használtuk, az ettől eltérő fordítást külön jeleztük.
Ahol a szövegértelmezés megkívánta, az angol verzió saját fordítását adtuk közre.

A fordítás és a kiadás a kiadó engedélyével történt.

Minden jog fenntartva.

A könyv bármely részének felhasználásához vagy sokszorosításához a kiadó előzetes, írott engedélyre van szükség, kivéve a rövid idézeteket.

ISBN: 978-615-5246-64-7

Nyomdai munkák: Reálszisztéma Dabasi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: Vágó Magdolna vezérigazgató

Tartalom

Ajánlás	5
Bevezetés	7
I Rázz fel minket, Uram!	11
II Az ajtókat megnyitó ima	19
III Az ima számít	29
IV Szabadító ima	47
V Nyitott Mennyhez imádkozni	61
VI Ima, amelytől a Menny a földre száll	77
VII A csodát felszabadító ima	93
VIII A várakozásteljes ima	109
IX Igehirdetés és ima – a Mennyben született kötés	123
Végjegyzetek	129

Ajánlás

*A Christ for all Nations minden partnerének világszerte,
akik imádságukkal a Mennyet ostromolják a csapatunkért.*

Bevezetés

A Mesterrel töltött éveik során a tanítványok egy dolgot megtanultak Jézusról... imádkozó ember volt. Akár napközben, akár egy beszélgetés közepén volt éppen, Jézus nem is ritkán elvonult egy csendes helyre, ahol zavar-talan közösséget élvezhetett Atyjával. Jézus szerette a tanítványait, szerette a sokaságot, szerette a közösséget és a szolgálatot, de Atyjával való kapcsolatánál semmi sem volt fontosabb neki.

Tudjuk, hogy Jézus számára az imádság elsőrangú fontossággal bírt, mivel amit a tanító gyakorol, azt utánozzák a tanítványok is. És amikor a tanítványok egyetlen kéréssel fordultak Jézushoz, az nem ez volt: „Uram, taníts minket prédikálni.” Nem mondták: „Uram, taníts minket démonokat kiűzni.” Azt mondták: „Uram, taníts minket **imádkozni**.” Mások talán ezzel a kérdéssel fordultak volna hozzá: „Jézus, mi a szolgálatod titka?” A tanítványok azonban már tudták, és égő vágyakozással kívánták még mélyebben érteni. „Uram” – mondták –, „taníts minket imádkozni!”

Jézus szolgálatának ugyanez a titka jellemezte a történelem során Isten nagyszerű szolgálóinak és szolgálólányainak az életét is, akik felfedezték az imádság erejét. John Wesley azt mondta: „Isten csakis imáinkra

válaszolva cselekszik.”¹ Adoniram Judson, a nagyszerű pionír misszionárius, naponta hétszer vonult félre barátai és családja köréből, hogy imádkozzon.² David Brainerd valahol ezt írja: „Szeretek egyedül lenni a kis házamban, ahol sok időt tölthetek imádságban.”³ John Hyde Indiában szolgált misszionáriusként, és odaszánt életével rászolgált az „Imádkozó” John Hyde névre. Amikor egészsége megromlott, az őt vizsgáló kalkuttai orvos azt a megdöbbentő megállapítást tette, hogy „Imádkozó” John Hyde hosszú évek kimerítő közbenjárói munkájában elmozdult a mellkasában a szíve.⁴ A végtelenségig sorolhatnám.

Sok keresztény szinte megdöbben azon, hogy az imáról még van mit tanulni. Vannak, aki úgy gondolják, az ima nem egyéb, mint egy láthatatlan emberrel való társalgás. Úgy gondolják, mindent tudnak a témában, mint az az ember, aki úgy képzei, már mindent tud az Atlanti-óceánról, mivel belemártotta a nagylábujját a habjába.

A tanítványok hűséges, vallásos zsidók voltak egész életükben, és mint ilyenek, gyerekkoruktól kezdve gyakorolták az imádkozást. Ám onnan kezdve, hogy Jézus áhítatos életét megfigyelhették, ráébredtek, hogy az imának számukra ismeretlen mélységei léteznek, és hogy sokat tanulhatnak e téren; ezért kérték így: „Uram, taníts minket **imádkozni!** Taníts meg, hogy ne csak betanult szövegeket mondjunk, vagy vallási kötelességet teljesítsünk, amikor imádkozunk! Taníts meg minket imánkkal

megérinteni a Mennyet és hatással lenni a földre. Taníts bennünket tüzesen és hathatósan imádkozni, hegyeket mozdítani, láncokat megtörni, gonosz szellemeket űzni, betegeket gyógyítani, halottakat támasztani, városokra és nemzetekre hatással lenni, a történelem menetén fordítani, és lehozni a Mennyet a földre! Taníts minket igazán, igazán, igazán **imádkozni!**”

A legnehezebb, legveszélyesebb, legtávolabbi helyszíneken a lelkekért zajló küzdelem élvonalában harcoló evangélista vagyok. Könyvem nem egy márványlapos íróasztalon született, hanem poros lövészárkainkban, ahol életek forognak kockán. Számunkra az ima nem luxus vagy kiegészítő – hanem a túlélés esélye. Jeremiás próféta beszél egy sebesen közelgő félelmetes napról, amikor lelkek sokasága jelenti majd ki örök bánkódással: „Az aratás véget ért, a nyár elmúlt, és mi nem szabadultunk meg.” Miközben az idők végét ketyegi az óra, Isten szívében van az, hogy senki se vesszen el, hanem mindenki bűnbánatra jusson, amely arra indít, hogy az egész világra elmenjünk és prédikáljuk az evangéliumot (lásd 2Péter 3:9).

Bár elsősorban evangélista szolgálatom van, azért írtam ezt a könyvet, mert szellemem egyre inkább sürget, tudatomban egyre erőteljesebben van jelen Isten vágya, hogy közbenjárók hatalmas seregét támassza a világban ezekben az utolsó napokban, akik majd az egész világot megérintő ima-forradalom szikráját lobbantják fel.

Az is meggyőződésem, hogy ha be akarjuk tölteni Isten ránk vonatkozó célját, a tömeges evangélizáció és az imádság szinte egymástól függetlenül született mozgalmainak egybe kell épülnie.

Közbenjáró imádság nélkül az evangélistáknak nem lesz gőz a gépükben, hogy learassák az immár fehér és aratásra kész gigászi mezőket. Az evangélizáció munkája és a világra való valóságos hatás nélkül a közbenjárás célját és jelentőségét veszti. Együtt azonban dinamikus, forradalmi elegyet képeznek, amely képes a világot megváltoztatni!

Ez a könyv azoknak íródott, akik Istennel és az Ő céljaival összhangba szeretnének kerülni azáltal, hogy csatlakoznak az ima-forradalomhoz. A tanítványokkal – veled és velem – kezdődik, akik az Imaiskolában Jézus lábaihoz ülnek. Egy egyszerű kéréssel kezdődik: „Uram, taníts bennünket **imádkozni** !”

I

RÁZZ FEL MINKET, URAM!

*Józanok legyetek, vigyázzatok,
mert a ti ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán
szertejár, keresve, hogy kit nyeljen el.*

1Péter 5:8

Adörömbölés mintha az egész házat megrázta volna, mielőtt egy türelmetlen római katona berúgta volna az ajtót. Péter még félálomban hevert az ágyán, amikor az őrök megragadták, és kivonszolták a poros jeruzsálemi utcára, ahol egy börtön kocsi várta. Durván belökték a zsúfolt, vasrudakkal kialakított ketterecbe, ahol a hajnal gyér fényében Péter felismerte rabtársai fáradt arcát. A barátai voltak azok: András, Jakab, János, Fülöp, Tamás, Máté, Jakab (Alfeus fia), Tádé, Simon, Máté, és Bertalan – a Bárány többi apostola, az Egyház eredeti alapítói.

A főpap politikai befolyását latba vetve elrendelte, hogy Jézus e tanítványait közönséges bűnözőkként fogják el és börtönözzék be. Este azonban rendkívüli csoda történt. Az Apostolok Cselekedetei 5:19 így ír: *„...az Úr angyala éjszaka megnyitotta a börtön ajtaját, kivezette őket.”* Milyen dicsőséges megszabadulás! Milyen hihetetlen bizonyosság! Isten ismét megmutatta hatalmát, Jézusnak ezek a korai követői pedig bizonyára legyőzhetetlennek érezték magukat.